

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Кюстендил, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Хр. Костадинова

при участието на секретаря Любка Евг. Н.а
като разгледа докладваното от Татяна Хр. Костадинова Гражданско дело № 20221500100282 по описа за 2022 година

О. А. от гр.***, с личен № *****, с адрес: гр. ***, кв. ***, ул. „****“ № 5 е предявил срещу Л. В. Т., ЕГН ***** и В. А. О., ЕГН *****, действаща лично и със съгласието на майка си Л. В. Т., двете от гр. ***, ул. „****“, №26, иск с правно основание чл.62, ал.1 от СК за признаване за установено по отношение на двете ответници, че ищецът не е биологичен баща на непълнолетното дете В. А. О..

В исковата молба се твърди, че ищецът е сключил брак с ответницата Л. В. Т., който е прекратен с влязло в сила съдебно решение, в което съдът не е посочил, че страните имат ненавършили пълнолетие деца. Заявява се, че в акта за раждане на В. А. О. като нейн баща е посочен ищецът. Сочи се, че с ответницата Л. Т. ищецът се срещнал два пъти: преди сключване на гражданския брак и при самото му подписване и не е осъществил физически контакт, както и не е поддържал никаква връзка с ответницата. Заявява, че за раждането на детето е разбрал на 13.05.2022 г., когато е получил уведомление от СИ при ДРС за доброволно изпълнение на задължението за издръжка

Ответниците по иска не са подали отговори на исковата молба и не са изразили становище по твърденията на ищеца. Правна квалификация на иск.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

По делото е представена покана за доброволно изпълнение по изп.д. № 62/2022 г. по описа на ДСИ към РС- Дупница, адресирана до А. О., с която същият е поканен да изпълни задължение за заплащане на месечни издръжки в полза на Л. Т. Поканата е получена лично от ищеца на 31.05.2022 г.

Видно от Решение № 124 от 28.05.2007 г., постановено по гр.д. № 3823 по описа за 2006 г. на СРС е, че е прекратен сключеният на *** г. граждански брак между А. О. и Л. В. Т. като дълбоко и непоправимо разстроен.

Видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 441 от *** г., съставен в *** 11, рн Красна поляна, общ. Столична е, че като баща на детето В. А. О. е вписан ищеца- А. О., а като майка- Л. В. Т..

В показанията си свидД. В. К. твърди, че от 2003- 2004 г. се познава с ищеца, живее с него на съпругески начала. Знае, че е имал сключен фиктивен граждански брак с цел да живее и работи в България, който е бил прекратен по негова инициатива. Свидетелката заявява, че през цялото време не е имал контакти с ответницата Л. Т.. Визуално тя е видяла Т., когато ищецът получил призовка, че е осъден да плаща издръжка. Според свидетелката с получаването на покана за доброволно изпълнение О. А. е разбрал, че има дъщеря.

От ДНК експертиза № PG185/DNA№14082023, изпълнена от вещото лице д-р М. К. се установява, че при определените от експерта ДНК профили и разпределение на детските алели О. А. не може да бъде биологичен баща на детето В. А. О., родено от майка Л. В. Т..

Разгледан по същество от правна страна и въз основа гореизложеното, предявеният отрицателен установителен иск по чл.62, ал.1 от СК е допустим и основателен и следва да се уважи. Съображенията от правна страна са следните:

Предявеният отрицателен иск е допустим, като подаден в преклузивния едногодишен срок, считано от узнаването за раждането на малолетното дете – В. А. О., като е налице и съответната процесуална легитимация на страните – с оглед данните, отразени в удостоверението, което е издадено въз основа на акта за раждане на детето.

По същество, безспорно се установява, че ищецът не е и не би могъл да бъде биологичен баща на роденото от първата ответница дете В. А. О., тъй като между него и майката на детето не са осъществявани контакти, включително и такива от интимен. Този факт безспорно се установява и от приетата от съда ДНК експертиза. Ищецът О. А. е записан като баща на детето В. единствено на база оборимата (и оборена в хода на съдебното производство) презумпция по чл.61, ал.1 от СК, че съпругът на майката се смята за баща на детето, родено по време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване, доколкото раждането на детето е станало в срока визиран в чл.61, ал.1 от СК след прекратяване на брака.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира, че са налице достатъчно основания за уважаването на иска, като с решението си следва да признае за установен отрицателния факт, предмет на настоящето съдебно производство, а именно че ищецът А. О. не е биологичният баща на роденото от първата ответница дете – В. А. О..

След влизане в сила на решението, препис от него следва да се изпрати на Столична община, район Красна поляна за извършване на съответното отбелязване в акта за раждане на детето.

На ищеца следва да се заплатят сторените по делото разноски, които са в размер на 2094 лв.- възнаграждение за вещо лице, възнаграждение за особен представител и държавна такса.

Воден от гореизложеното, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че О. А. от гр.***, с личен № *****, с адрес: гр. ***, кв. ***, ул. „***“ № 5 НЕ Е БАЩА на детето В. А. О., ЕГН *****, родено на *** г. в гр. ***, общ. Столична от майка Л. В. Т., ЕГН ***** от гр. ***, ул. „***“ №26.

ОСЪЖДА Л. В. Т., ЕГН ***** от гр. ***, ул. „***“ №26 да заплати на О. А. от гр.***, с личен № *****, с адрес: гр. ***, кв. ***, ул. „***“ № 5 сумата от 2094 /две хиляди деветдесет и четири/ лева разноси по делото.

Препис от настоящето решение след влизането му в сила да се изпрати на длъжностното лице по гражданското състояние при Столична община, район Красна поляна за надлежна бележка съгласно ЗГР върху акта за раждане на детето В. А. О., ЕГН ***** по реда на чл. 73 и сл. от ЗГР.

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____